

Milé děti, milí mladí čtenáři,

na závěr naší celoroční ilustrátorské soutěže jsme pro vás připravili ukázkou z knížky, kterou napsala současná autorka žijící v Lysé nad Labem. Tak si ji přečtěte a zkuste k ní namalovat nebo nakreslit obrázek. Těšíme se moc.

### **Okenice za solidní cenu**

*Karkulka se zrovna sklonila k malému hříbku v jehličí, když uslyšela nějaký dusot. Vzhledla a uviděla chlapce a dívku, jak běží po cestě proti nim. A už byli oba u nich. Karkulka poznala své kamarády.*

*„Dobrý den, paní Červená. Ahoj, Karkuš.“*

*„Ahoj, Jeníčku a Mařenko, co tady dusáte jako nějaké stádo?“ ptala se Karkulka.*

*„Mamka nás poslala pro jednu perníkovou okenici. Dělá nám k obědu ovocné knedlíky a chce na ně nastrouhat perník,“ vysvětlovala Mařenka a okenici jim ukázala.*

*„Jé, ta je krásná.“*

*Nemohly spustit oči z té velké perníkové desky, kolem dokola lemované žužu jahůdkami a uprostřed vykládané datlemi, tabulkami čokolády a kandovaným ovocem.*

*„Kolik za ní Ježibaba chtěla?“ ptala se maminka.*

*„No, mamka nám dala stovku a já nesu zpátky, počkat,“ zalovil v kapse Jeníček a vytáhl drobné. Počítal, sčítal a odečítal, násobil a dělil a tvářil se u toho veledůležitě. Je pravda, že ve škole mu počty moc nešly, takže mu Mařenka pomohla.*

*„Ukaž, no, to máme třicet korun, takže za jednu okenici je sedmdesát.“*

*„Hm, to ale zdražila. Já jsem ji kupovala minulý týden za šedesát,“ zamračila se maminka.*

*„Ale ona je pořád za šedesát. Jenomže Jeníček tam snědl ještě perníkový kaktus, tak mu ho Ježibaba připočetla.“*

*„Aha, to už jsem klidná. Ježibaba má opravdu solidní ceny. Drží si je už několik let. A ta její receptura je úžasná, takhle voňavý perník nekoupíte široko daleko,“ nasála vůni maminka.*

*„To dá rozum, však je taky z perníkové chaloupky, tak musí být nejlepší, ne?“ odvětila Karkulka a hned dodala: „Mami, a nestavíme se tam? Já bych taky měla chuť na jednu okenici!“*

*Maminka ale zavrtěla hlavou. „Ne ne, ještě před chvílí jsi byla přejedená malin. A podívej se, co neseme od pana Zajíčka! A navíc už musíme jít, počítám, že babička už nás vyhlíží. Je spousta hodin, Karkulko.“*

*Rozloučili se a pokračovali každý svou cestou. Ale Jeníček ještě na Karkulku zavolal: „Neboj, Karkuš, o nic nepřijdeš. To jídlo nafotím a dám ho do večera na fejskůk, tak se pak mrkni!“*

*„Díky!“ mávala mu Karkulka, dokud jí děti nezmizely za ohybem cesty. Těšila se na Jeníčkovy fotky jídla, ale pak si uvědomila, že u babičky na chalupě není signál, takže se na žádný fejskůk nepodívá. Povzdechla si. No, ale co, nedá se nic dělat, poskočila si zase a doběhla maminku. Už je nečekala dlouhá cesta, pomalu se blížily k babiččině chaloupce. Zbývalo jen projít kolem starého opuštěného statku a za chvíli budou na místě.*

*Starý mlýn, postavený z černého kamene, naháněl Karkulce vždy trochu strach. Pokaždé, když měla kolem něj projít, cítila, jak se jí dělá husí kůže na rukou a na zátylku se jí ježí vlasy. Co naplat, že jí maminka i babička pořád vysvětlovaly, že mlýn je opuštěný už nejméně dvě stě*

*let a nikdo v něm nebydlí, leda tak lesní zvěř tam občas hledá úkryt před sněhem a zimou. Karkulka z toho místa měla zkrátka divný pocit, s tím se nedalo nic dělat.*

*Už v dáli mezi stromy viděla obrysy jeho doškové střechy porostlé lišejníkem a mechem, a jak se blížily, spatřila také velké dřevěné vodní kolo, které nečinně jako velký disk spočívalo napůl ve vodě. Mlýn stál na břehu potoka protékajícího lesem. Karkulka věděla, že u mlýna byl potok uměle vyhlouben, aby mohlo mlýnské kolo honit vodu, jak jí vysvětlovala babička. V tom mlýně prý kdysi za dávných časů žil mlynář, a když zestárl, neměl komu předat své řemeslo. Pak zemřel a mlýn začal chátrat a chátrá dodnes. Ze začátku tam prý občas přiletěli čerti, aby tady mastili karty s pocestnými, ale nakonec jim to Lucifer zakázal, když zjistil, že se celé dny jenom válejí na seně nebo spí.*

Kreslete, malujte, doneste pak, prosím, obrázky do knihovny. A koncem listopadu se těšte na slavnostní vyhlášení vítězů.

Použitá literatura:

GECKOVÁ, Iva. *Jak to bylo s panem Vlkem*. Ilustroval Bára BUCHALOVÁ. Praha: Bambook, 2019. ISBN 978-80-247-2877-3.